

positiv tilbagevirkning på dansk erhvervsliv, kan man på ingen måde sige, at den afskaffer vi bare, og at udvidelsen i sig selv erstatter den. Det gør den ikke.

Kl. 15.40

Når fru Charlotte Antonsen prøver at give befolkningen det indtryk, at regeringen har den samme målsætning i sin nationale bæredygtighedsstrategi som den forrige, er det jo usandt. Det er muligt, at man har det i ordene, men jeg står her med et papir, som punkt for punkt, når det gælder støj, arbejdsmiljø, miljømærker, sprøjterester, landbrug, økologi, vandmiljø, Kyotomekanismer, trafikbelastning af byerne osv., trækker i modsat retning.

Alt, hvad der hedder konkrete værktøjer for at nå de mål, man har sat sig: væk med det; dokumentationen er her. Fru Charlotte Antonsen må da også kende sit eget partis konkrete håndtering af forpligtelserne i den nationale bæredygtighedsstrategi. Der siges ét, men når det virkelig kommer til pligterne og værktøjerne for at nå det, så leves der ikke op til praksis.

Fru Eva Kjer Hansen bad om de seks konkrete punkter. Nu må man huske, at de tre vigtigste opgaver er udvidelsen, det er den bæredygtige strategi, og det er forpligtelserne efter Lissabon, beskæftigelsen. Ved siden af det er der så 5-6 punkter, som formandskabet også skal løfte.

Det er så punkt 1: Miljøområdet. Meget skal nås her, meget skal følges op fra Barcelona, som jo var en stor, stor skuffelse.

Det er punkt 2: Samarbejdet om energifagfiter, som skal iværksættes senest i december 2002.

Det er punkt 3: Vi skal nå en række resultater på fødevarer sikkerhedsområdet. Hr. Henrik Dam Kristensen var inde på det tidligere på dagen.

Det er punkt 4: Vi skal nå resultater i skattepakken, som efter planen skal afsluttes. Jeg tror, statsministeren var inde på det.

Det er punkt 5: På det forbrugerpolitiske område skal vi nå en række resultater.

Og så punkt 6: Vi har en midtvejsevaluering af landbrugspolitikken, og vi har naturligvis også den fælles fiskeripolitik, som skal løftes – vanskeligt, men den skal løftes.

Så til hr. Lars Barfoed én gang til: Beskæftigelsen når man kun gennem et offensivt samarbejde i den økonomiske politik, på uddannelsesområdet, i arbejdsmarkedspolitikken. Hvis vi forudsætter, at de 15 lande samtidig går ind i investeringer på uddannelsesområdet, på beskæf-

tigelsesområdet, i arbejdsmarkedspolitikken efter Lissabons anvisninger, men på en forpligtende måde, så kan vi faktisk nå de 11 mio. job, som vi i vores beregninger har påvist er muligt.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Til hr. Poul Nyrup Rasmussen vil jeg sige, at jeg står også her med, jeg tror, det er det samme papir, som hr. Poul Nyrup Rasmussen står med, nemlig det papir, som Socialdemokratiets politisk-økonomiske sekretariat har lavet med en gennemgang af bæredygtighed.

Der fremgår det ikke, at der er fjernet nogle værktøjer i det, som regeringen har fremlagt. Der er en masse ord og vendinger, der er drejet, uden noget indhold, hvor man sammenligner den tidligere og den nuværende strategi.

Så der er intet indhold i det. Det har selvfølgelig været en fin beskæftigelsesterapi for den medarbejder, der har siddet med det, og man må have mange mennesker i den afdeling, når man kan afsætte folk til sådan et stykke pindehuggeri. Men der er intet hold i det.

Det, man har gjort, er, at man har vurderet nogle sætninger i forhold til hinanden. Bl.a. har man været inde på skovområdet, hvor man siger, at vi har fjernet oplysningerne om, at skovarealet skulle forøges med 100 pct. Men jeg vil godt spørge hr. Poul Nyrup Rasmussen: Hvorfor lige 100 pct.? Det er jo netop det, der er pointen her: Man sætter nogle mål, som man ikke kan dokumentere.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Er hr. Poul Nyrup Rasmussen nu ikke ved både at have mel i munden og så blæse samtidig? For nu har vi vel ni punkter på dagsordenen her, der særligt skal trækkes frem. Vi har udvidelsen, Johannesburg og beskæftigelsen, og så er der miljø, energi, fødevarer sikkerhed, forbrugere, landbrug og fiskeri.

Mener hr. Poul Nyrup Rasmussen, hvis vi nu bare tager to af punkterne, at vi allerede nu som det formandsland, der ligesom skal finde et kompromis på landbrugs- og fiskeriområdet, skal spille ud med noget? Er det ikke os, der skal samle kompromiserne? Kan man – det må hr. Poul Nyrup Rasmussen jo have prøvet – samle disse ting, hvis man selv spiller meget stærkt ud på området i øjeblikket?

Kl. 15.45